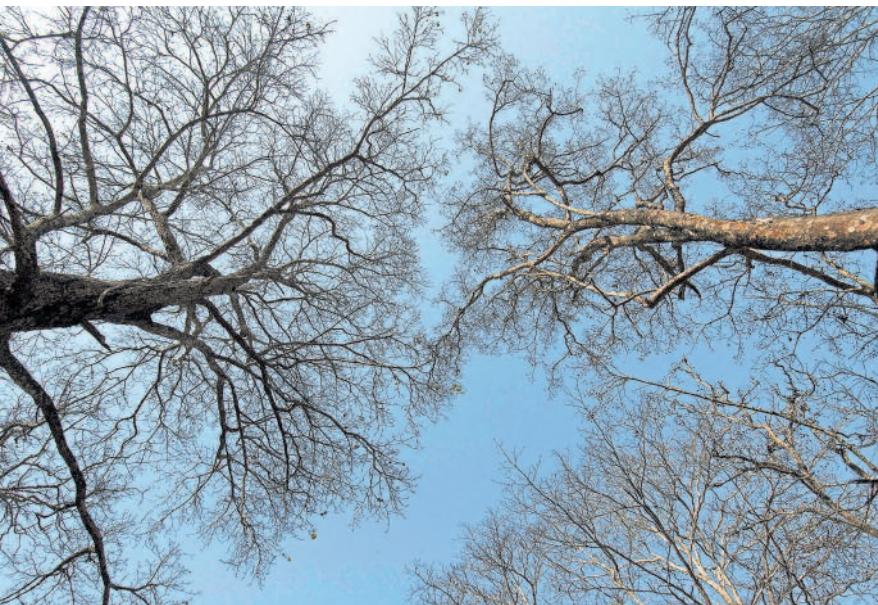

ಕಾಡಿನ ಭಾಷೆ ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು

ಮರಗಳ ನಡುವಳಿ
ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಮುಗಿಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿ

ಮುಗಿಲ ಮೋಡಗಳನ್ನು ಕಡೆಯುವಂತೆ
ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮರದ ಗೆಲ್ಲು

ಬೇಸಿಗೆ, ಮಳೆ, ಚೆಳಿಗಳಾಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವ ಕಾಡ ಬೇವ ಸಂಕುಲಾಗಳ ಬೆಂದನಕ್ಕು ಪ್ರಾಣಿ-ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ನಿಜವಾದ ಕಾಡಿನ ಬದುಕು ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪಾಠಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಕಾಡಿನ ಕೇವಲ ಹುಲಿ, ಬಿರರೆ, ಜೀಂಕಿ, ಆನೆ, ಕಾಡಮೆಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಿಡಮರ, ಹುಲ್ಲು, ಬ್ರೈ, ಲಂಬಾನಗಳ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಚಲನೆ, ಧ್ವನಿ, ಕೂಗಿಗೆ ಕೆಂಪುಗಾಗುವುದು. ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಕಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯುವುದಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ ಕಿವಿ ಮೂಗು ಜಾಗೃತವಾದರೆ ಕಾಡನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಕಾಡನ್ನು ನೋಡುವ ಬಗೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಇಂದಿಯಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಂದಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಇಂಥ ಸೂಕ್ತ ನಮ್ಮಾನ್ನಾವರಿಸದಿದ್ದರೆ, ಇಂದಿಯಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತವೇಯೇ ಹೋರಲು ನಾವು ಕಾಡಿನ ಜೀವಿಗಳನ್ನು – ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವಜಾಲ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾತ್ಮಕ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿರುವ ನಾವು ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಣ್ಣ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಕ್ಯಾಮೆರಾ, ಅಕ್ಷರ (ಸಾಹಿತ್ಯ), ಧ್ವನಿ (ಸಂಗೀತ), ನಟನಾಗಳಿಂದ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳದ ಚಿಂತನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ರೀತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಲಾಕೃತಿ ವಿನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮರುಸ್ವಸ್ವಿಸಿದರೆ 'ನಕಲು' ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ನೇಡುಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ, ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹಜ್ಜಿ, ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮರುಸ್ವಸ್ವಿಗೆ ಅಂಥಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಾತ್ಮಕ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಅನುಭವದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕ್ಷಣಿದ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರವೊಂದು ಕಾವ್ಯವಾಗುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಕವ್ಯಚಿರತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬಣ್ಣ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ಬಣ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪೇಂಟಿಂಗ್‌ಗಳೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಸರ್ಗ ನಿಡಿದ ಬೆಲುವಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕವ್ಯಚಿರತೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ಮಾಡಿವೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in